

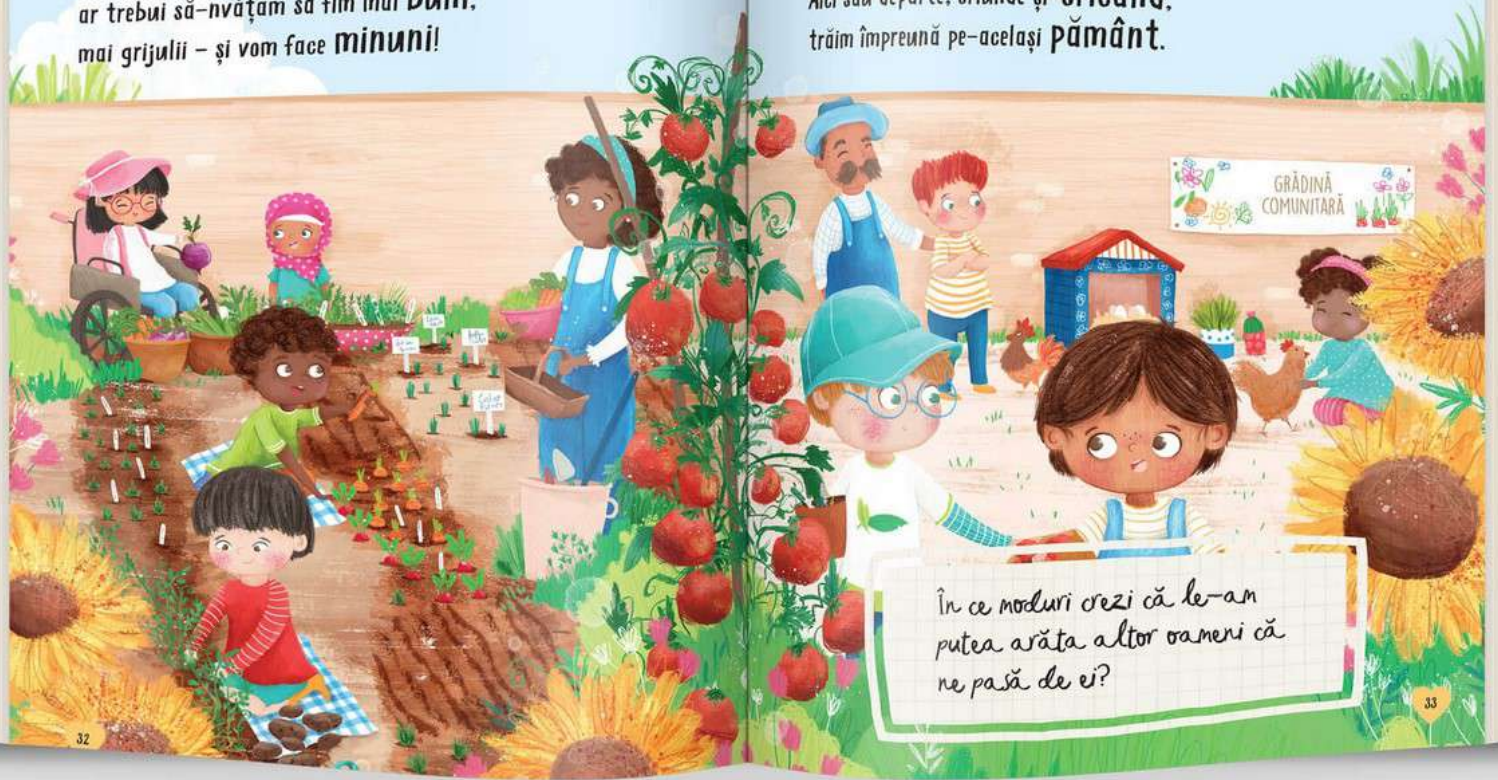
Ieri, la toboganul cel mare și verde era
o fetiță speriată, ce nu voia să se dea.
„Vino și-ncearcă”, a strigat tatăl ei, tare.
„Nu-i chiar atât de înalt cum ți se pare.”

Așa că ea s-a urcat încet până SUS.
„Haide, te prind, așa cum ți-am spus!”
Degeaba. Fetița se făcea tot mai mică...
Ar fi vrut să coboare, dar îi era prea frică.

Pe măsură ce cresc tot mai mare,
aflu mai multe despre lumea în care
ar trebui să-nvățăm să fim mai buni.
mai grijulii – și vom face minuni!

Lumea asta-i aparte și-ar trebui să-i iubim
pe cei din jur și planeta pe care-o împărțim.
Aici sau departe, oriunde și-oricând,
trăim împreună pe-același pământ.

Uneori sunt bucuros,

iar alteori sunt mâhnit,

uneori sunt neliniștit,

iar alteori sunt furios.

Toți avem sentimente – și tu, ca și mine,
iar uneori eu mă simt întocmai ca tine!

Ce te face fericit? Dar trist?
Neliniștit? Furios?